

**การประชุมวิชาการระดับชาติ เพื่อนำเสนอผลงานวิจัย
ด้านบริหารธุรกิจและสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2**

**RU National Conference on Business Management
And Social Science**

**วันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2561
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง**

ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสน

BEHAVIOR-BASED SAFETY AND PERSONAL HYGIENE WITH KAMPHENGSEAN PROVINCIAL ELECTRICITY AUTHORITY

บุญเลิศ พริ้งเจริญ¹

วาสนา บุตรโพธิ์²

วิศิษฐ์ ฤทธิบุญไชย³

ขจรศักดิ์ บุตรดี⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับความปลอดภัย และอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสน 2) ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม การฝึกอบรม และประสบการณ์ อุบัติเหตุ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสน ที่ได้มาจากการสุ่ม จำนวน 70 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลการประเมินของความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสน ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่าทุกรายด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ด้านความปลอดภัย ($\bar{X}=3.65$) และด้านอาชีวอนามัย ($\bar{X}=3.58$) (2) ความแตกต่างระดับความคิดเห็นความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสน ในภาพรวมพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีเพียงปัจจัยด้านความปลอดภัยของพนักงานไฟฟ้าส่วนภูมิภาคที่มีความแตกต่างกันตามตำแหน่ง (3) ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสนจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม การฝึกอบรม และประสบการณ์พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในภาพรวม และรายด้าน

¹ นักวิชาการอิสระ

² อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³ อาจารย์คณะวิทยาการจัดการ สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

⁴ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

คำสำคัญ : ความปลอดภัย อาชีวอนามัย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ABSTRACT

The purpose of this research was to 1) compare the level of Behavior-based safety and Personal hygiene with Kampengsean Province Electricity Authority 2) the level of Behavior-based safety and Personal hygiene with Kampengsean Province Electricity Authority by personal factors. 3) Occupational Behavior-based safety and Personal hygiene with Kampengsean Province Electricity Authority classified by personal, Training and accident experience. The sample used in the study Provincial Electricity Authority, Kamphaeng Saen A random sample of 70 employee was used. The research instruments were the self-constructed questionnaire. The statistics used were percentage, mean, standard deviation, t-test, and One Way analysis of variance.

The research results found that: (1) occupational Behavior-based safety and Personal hygiene with Kampengsean Province Electricity Authority staff were at a high level ($\bar{X}$ = 3.62). Behavior-based-safety ($\bar{X}$ = 3.65) and occupational Personal hygiene ($\bar{X}$ = 3.58) (2) Difference in Behavior-Based-Safety and Personal hygiene of employees in Kamphaeng Saen Provincial Electricity Authority Overall, there was no difference. When considering each aspect. (3) Behavior-based safety and occupational Personal hygiene of employees at Kamphaeng Saen Provincial Electricity Authority, classified by personal factors, training and experience, were found to be significantly different. The differences were statistically significant in both overall and individual aspects..

Keywords: Behavior-based safety, Personal hygiene, Province Electricity Authority

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันลักษณะทางเศรษฐกิจของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก โดยเปลี่ยนจากการมุ่งเน้นด้านเกษตรกรรมมาเป็นการเน้นพัฒนาอุตสาหกรรม โดยผลจากการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว จึงได้มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ตลอดจนได้มีการใช้เครื่องจักรกลต่างๆ เพื่อการพัฒนา สิ่งที่ควบคู่ไปกับการนำเอาเทคโนโลยีใหม่มาใช้ ได้แก่การฝึกอบรมเรียนรู้ในการใช้งานอย่างปลอดภัย แต่เนื่องจากผู้บริหารส่วนใหญ่ยังไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวจึงทำให้ สถิติการเกิดอุบัติเหตุเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะ

ส่งผลต่อประสิทธิภาพทั้งทางตรงและทางอ้อมในการประกอบธุรกิจ อาทิการเกิดค่าใช้จ่ายเพื่อแก้ไขอุบัติเหตุ ค่ารักษาพยาบาล เงินทดแทนเสียเวลาทำงาน ส่งผลต่อชื่อเสียงขององค์กร นอกจากนี้ยังส่งผลเสียไปยังสังคม อาทิผู้มีผู้พิการ ทุพพลภาพ เพิ่มขึ้น การตระหนักถึง ปัจจัยในความปลอดภัยในการทำงาน และชีวนามัยจะช่วยทำให้เกิดการสูญเสียดังกล่าวลดน้อยลง

หลักการพื้นฐาน (Basic Principles) สำหรับผู้บริหารในการกำหนดนโยบายด้านความปลอดภัยให้สถานประกอบกิจการ หรือการป้องกันอุบัติเหตุตามทฤษฎีและแนวคิดสมัยใหม่ มุ่งเน้นหลักการทำงานที่ปลอดภัย โดยถือว่า สภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัยเป็นการแสดงถึงความบกพร่อง และความผิดพลาดในการบริหารงาน การคาดการณ์สถานการณ์ที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงเพื่อแก้ไขและควบคุม การมุ่งหลักความปลอดภัยที่ต้องให้ความสำคัญในการบริหารด้วยการควบคุมติดตามเป้าหมายเพื่อให้บรรลุผล หลักการทำงานความปลอดภัยให้ได้ประสิทธิผลคือการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบแก่สายงานให้ชัดเจน และภารกิจของการสร้างความปลอดภัยคือการค้นหาหรือระบุชี้ชัดถึงความบกพร่องในการทำงานที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุสองแนวทาง ได้แก่ 1. หาเหตุผลของการเกิดอุบัติเหตุ และการควบคุมประสิทธิภาพที่ถูกต้องและครบถ้วน (นฤมล สัตตบุษย์ 2546) โดย วัตถุประสงค์ของการที่มีการบริการด้านอาชีวอนามัย ก็เพื่อจะให้ผู้ประกอบอาชีพทั้งมวลมีสุขภาพอนามัยที่ดี ปราศจากโรคร้ายไข้เจ็บและอุบัติเหตุจากการทำงาน มีความพอใจในฐานะการทำงานที่มั่นคง สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะมีผลต่อเนื่องไป คือผลผลิตจะเพิ่มขึ้นทำให้เศรษฐกิจของส่วนตัว ส่วนรวม ประเทศชาติจะดีขึ้นตามมา และ จุดมุ่งหมายหลักของการที่ต้องมีการบริการด้านอาชีวอนามัย คือ ต้องการให้คนที่ประกอบอาชีพทั้งมวลได้รับสิ่งอันพึงมีพึงได้จากการบริการด้านนี้คือ 1. การมีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ 2. การมีความปลอดภัยในการทำงาน และ 3. การได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ที่เหมาะสม

การที่จะสามารถทำงานด้านนี้ให้ได้ผลอย่างสมบูรณ์ตามจุดมุ่งหมาย และด้วยตามวัตถุประสงค์นั้น จะสามารถทำการส่งเสริมสุขภาพอนามัย และขณะเดียวกันต้องควบคุมป้องกันโรคร้ายไข้เจ็บและอันตรายแก่ผู้ประกอบอาชีพ สำหรับการคุ้มครองผู้ได้รับบาดเจ็บจากการทำงานเริ่มต้นจากการกำหนดกองทุนเงินทดแทน ซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2517 โดยกองทุนเงินทดแทน เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2517 กำหนดให้สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป จะต้องขึ้นทะเบียนกองทุนเงินทดแทน (จันทร์จิรา วงษ์สวัสดิ์ 2546)

สำหรับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสนได้เปิดดำเนินการโดยมีสถานที่ทำงานครั้งแรกอยู่ ณ สำนักงาน เทศบาล ตำบลกำแพงแสนจน เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2510 จึงได้ย้ายสถานที่ทำงานมาอยู่ที่สำนักงานเลขที่ 236 หมู่ 1 ตำบลทุ่งกระพังโหม อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ต่อมาเมื่อมีจำนวนผู้ใช้ไฟเพิ่มมากขึ้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสน ได้รับการยกฐานะเป็นหน่วยบริการผู้ใช้ไฟหลัก เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2524 และได้รับการยกฐานะเป็นการไฟฟ้าจุลรวมงาน เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2535 จนกระทั่งปัจจุบัน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นธุรกิจที่ประกอบกิจการและให้บริการในด้านการผลิตจัดหา

จัดส่งและจัดจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าให้แก่ลูกค้าประเภทบ้านอยู่อาศัยส่วนราชการ ธุรกิจ และ อุตสาหกรรม ต่างๆครอบคลุมพื้นที่ 73 จังหวัดยกเว้น กรุงเทพฯ นนทบุรีและสมุทรปราการรวมทั้งแนวชายแดนของประเทศเพื่อนบ้านการจัดหาพลังงานไฟฟ้านั้นจะรับซื้อโดยตรงจากไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ส่งพลังงานไฟฟ้าผ่านเข้าสู่ระบบเพื่อจัดจำหน่ายให้ กับผู้ใช้พลังงานไฟฟ้า ตามระดับแรงดันต่างที่ผู้ใช้ไฟฟ้า ต้องการนอกจากนี้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคยังได้ดำเนินธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับด้านพลังงานไฟฟ้าและพลังงานอื่น อาทิเช่น ธุรกิจด้านก่อสร้างและบำรุงรักษาธุรกิจด้านวิศวกรรมธุรกิจด้านสารสนเทศและการสื่อสารรวมทั้ง ธุรกิจด้านการบริการและธุรกิจอื่น ๆ ที่สร้างรายได้เสริม ลักษณะธุรกิจของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1. ธุรกิจหลัก (Core Business) เป็นธุรกิจด้านการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า 2. ธุรกิจเสริม (Non-Core Business) เป็นการขยายธุรกิจใหม่ที่มีความสัมพันธ์ เกี่ยวเนื่องกับธุรกิจการจำหน่ายไฟฟ้าประกอบด้วยธุรกิจด้านการก่อสร้างและบำรุงรักษาธุรกิจด้านวิศวกรรม ธุรกิจด้านสื่อสารและสารสนเทศพลังงานด้านอื่น ๆ

ด้วยความสำคัญและบทบาทของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสน ที่พัฒนาตามสัดส่วนของการเติบโตของชุมชน ส่วนทางการอัตราการเพิ่มของอัตราแรงงานพนักงานการไฟฟ้า ทำให้พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสนมีภาระงานที่มากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อความเสี่ยงในด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของกลุ่มพนักงานดังกล่าว งานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นจะหาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสน โดยมุ่งหวังที่จะทราบถึงเหตุในการดูแลเรื่องความปลอดภัย และใช้ในการวางแผนการบริหารงานที่เหมาะสมในหน่วยงานและหน่วยงานที่สนใจจัดงานวิจัยดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา ระดับความปลอดภัย และอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสน
2. เพื่อศึกษา ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษา ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตาม การฝึกอบรม และประสบการณ์อุบัติเหตุ

นิยามศัพท์

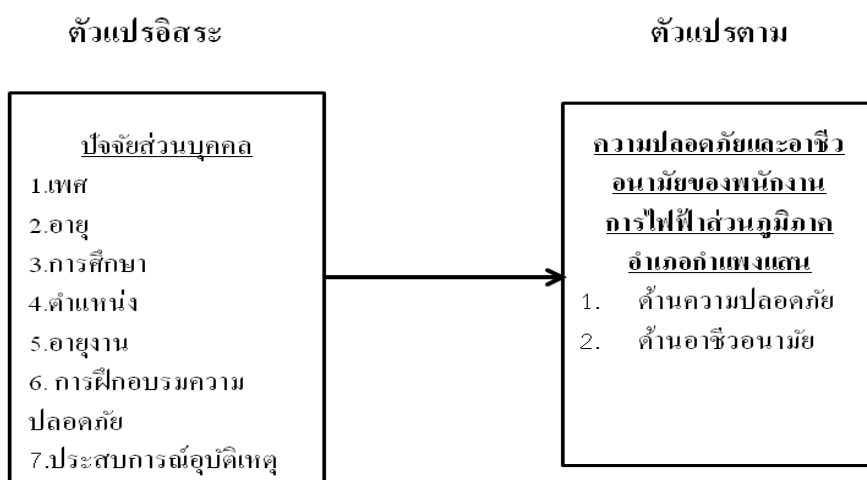
ความปลอดภัย หมายถึง สภาวะการปราศจากภัยหรือพ้นจากภัยอันตราย จากการบาดเจ็บ การเสี่ยงภัย การสูญเสียโดยเฉพาะอุบัติเหตุจากการทำงานซึ่งเกิดจากสาเหตุนำ และสาเหตุโดยตรง จึงจำ เป็นต้องมีการป้องกันอุบัติเหตุเหล่านั้น โดยพิจารณาจาก 1. การปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานที่เคร่งครัด 2. การไม่

หยอกล้อเล่นกับเพื่อนขณะปฏิบัติงาน 3.การไม่ทำงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการมอบหมายงานขณะปฏิบัติหน้าที่ 4. การใช้เครื่องมือให้ถูกต้องกับประเภทงาน 5. การใช้เครื่องมือในกรณีที่ต้องยกของหนักเกินกำลัง 6. การพักผ่อนให้พอเพียงก่อนการเข้าปฏิบัติงาน 7.การไม่ดื่มสุรา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ขณะปฏิบัติหน้าที่ 8. การตรวจสอบสภาพความพร้อมของเครื่องมือก่อนปฏิบัติงาน 9. การแจ้งให้หัวหน้าทราบทันทีที่พบเครื่องจักรชำรุด 10. การเอาใจใส่ทำความสะอาดเครื่องมือหลังใช้งาน 11. การไม่ลองผิดลองถูกโดยไม่จำเป็น เมื่อไม่เข้าใจวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจน 12. การปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง 13. เมื่อพบสิ่งผิดปกติของเครื่องมือเครื่องจักร จะไม่แก้ไขเอง 14. การไม่แก้ไขและปรับตั้งค่าของเครื่องจักรเองในกรณีที่ไม่ได้งานที่ถูกต้อง และ 15. การสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยขณะปฏิบัติงาน

อาชีวอนามัย หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมดูแล สุขภาพอนามัยของผู้ประกอบอาชีพทั้งหมด เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพอนามัย รวมทั้งการคงไว้ซึ่งสภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ของผู้ประกอบอาชีพ โดยพิจารณาจาก ความรับผิดชอบต่อ 1. สุขภาพ ความปลอดภัย 2. อาหารและโภชนาการ 3. กิจกรรมประจำวัน 4. การจัดการความเครียด 5. การออกกำลังกาย และ 5.การสานสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

ผู้วิจัยทำการศึกษาแนวคิดเรื่อง ระบบอาชีวอนามัยของประเทศไทย (เปรมศักดิ์ เพียยุระ 2554) และความปลอดภัยและอาชีวอนามัย แนวความคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ภาณี ฤทธิ์มาก และคณะ (2543) สุพัญญา บุญวรรณ (2547) และ สมศักดิ์ สุขสุลาก (2546). สุจิตรา เรืองมงคล (2551). สุรพันธ์ ทัศนะจรกุล (2544) นริศ โรจน์วิศาลทรัพย์ (2556) พิชิต เพ็งสุวรรณ (2552) และ วิศรุต ชันธิกุล (2553) Pender ,Murdaugh & Parsons (2006) มาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาที่ศึกษาประกอบด้วย

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่งงาน อายุงาน การฝึกอบรมความปลอดภัย และประสบการณ์อุบัติเหตุ เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบจำนวน 7 ข้อ

1.2 ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ประกอบไปด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับ ความปลอดภัย จำนวน 15 ข้อ และอาชีวอนามัยจำนวน 5 ข้อ

2. ขอบเขตด้านประชากร พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสน ซึ่งประกอบด้วย พนักงาน 6 แผนก จำนวน 85 คน และเก็บตัวอย่าง จำนวน 70 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยและเก็บข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม ถึง เมษายน 2560

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ประชากรที่ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสน ซึ่งประกอบด้วยพนักงาน 6 แผนก โดยคำนวณขนาดของตัวอย่างจากสูตรการคำนวณของตัวอย่างของ เกรจซี และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ดังนั้นจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 6 แผนก จำนวน 70 คน และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) เครื่องมือในการทำวิจัยได้แก่ แบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นมีการทดสอบค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content analysis) จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ราย และมีการทดสอบค่าความเที่ยงจากพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอนครชัยศรี จำนวน 30 ราย ด้วยการหาค่าอัลฟา ครอนบาค แบบสอบถามส่วนความปลอดภัยได้ค่าในช่วง 0.75—0.83 และในส่วนอาชีวอนามัยจำนวน อยู่ในช่วง 0.72-0.88 สถิติที่ใช้ได้การวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าทีแบบอิสระ (Independent t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA)

ตารางที่ 1 ประชากรและตัวอย่าง

แผนก	ประชากร(คน)	สัดส่วน(ร้อยละ)	ตัวอย่าง(คน)
บริหารทั่วไป	6	7.06	5
บัญชีและประมวลผล	20	23.53	16
บริการลูกค้า	8	9.41	7
ก่อสร้าง	16	18.82	13
ปฏิบัติการและบำรุงรักษา	27	31.77	22
มิเตอร์	8	9.41	7
รวม	85	100.00	70

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

พนักงานที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 71.43 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.57 รองลงมาคือ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.43 มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง/อนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 38.57 มีตำแหน่งส่วนใหญ่แผนกปฏิบัติการและบำรุงรักษา คิดเป็นร้อยละ 31.77 มีอายุงานส่วนใหญ่ 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 52.86 มีการฝึกอบรมส่วนใหญ่หลายๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.43 และส่วนใหญ่ไม่เคยประสบอุบัติเหตุในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 72.86

ส่วนที่ 2 ระดับความปลอดภัย และอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสน

คณะผู้วิจัยวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาพรวมในเรื่อง ความปลอดภัย และด้านอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอกำแพงแสนได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ความปลอดภัยและด้านอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอกำแพงแสน

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับประเมิน
1. ด้านความปลอดภัย	3.65	0.38	มาก
2. ด้านชีวอนามัย	3.58	0.83	มาก
ภาพรวม	3.62	0.61	มาก

ระดับความการประเมินของความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอกำแพงแสน ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่าทุกรายด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ด้านความปลอดภัย ($\bar{X}=3.65$) และด้านอาชีวอนามัย ($\bar{X}=3.58$)

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล

ในส่วนสถิติสรุปอ้างอิง ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าทีแบบอิสระ (Independent t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังในตารางที่ 3 และ 4 ดังนี้

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล

ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของ พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	เพศ		อายุ		การศึกษา		ตำแหน่ง		อายุงาน	
	t	sig	F	sig	F	sig	t	sig	F	sig
1. ความปลอดภัย	1.01	0.32	1.75	0.16	0.98	0.42	7.08	0.00*	1.29	0.28
2. อาชีวอนามัย	0.08	0.44	0.52	0.67	0.17	0.95	0.61	0.70	0.93	0.40
รวม	0.45	0.65	0.47	0.70	0.21	0.93	2.26	0.06	0.71	0.71

ความแตกต่างระดับความคิดเห็นความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสนเมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ในภาพรวมพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีเพียงปัจจัยด้านความปลอดภัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคที่มีความแตกต่างกันตามตำแหน่ง

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตาม ประสบการณ์การฝึกอบรมความปลอดภัย และประสบการณ์อุบัติเหตุ

ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	การฝึกอบรม		ประสบการณ์	
	F	sig	t	sig
1. ความปลอดภัย	7.17	0.00*	2.18	0.00*
2. อาชีวอนามัย	7.39	0.00*	2.36	0.00*
รวม	7.36	0.00*	3.14	0.00*

ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสนจำแนกตามประสบการณ์การฝึกอบรม และประสบการณ์อุบัติเหตุ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในภาพรวม และรายด้าน ซึ่งผู้ที่มีการฝึกอบรมความปลอดภัย มากกว่าจะมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญต่อความปลอดภัย และอาชีวอนามัย สูงกว่าผู้ที่มิใช่ช่างโหมงอบรมน้อยกว่า ในขณะที่เดียวกันผู้ที่มิใช่ประสบการณ์อุบัติเหตุมาแล้วจะให้ความสำคัญต่อความปลอดภัย และอาชีวอนามัยสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยประสบอุบัติเหตุ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอกำแพงแสนต่างให้ความสำคัญต่อเรื่องความปลอดภัยและด้านอาชีวอนามัย โดยให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิตรา เริงมงคล. (2551). ความปลอดภัยในการทำงานของ พนักงานและคนงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเพชรบุรี ที่พบว่าความปลอดภัยของพนักงานและคนงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเพชรบุรีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความปลอดภัยที่ปฏิบัติมากที่สุดอันดับที่ 1 ด้านขั้นตอนในการรักษาความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคล

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความแตกต่างระดับความคิดเห็นความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสนเมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ในภาพรวมพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน มีเพียงเรื่องของตำแหน่งเท่านั้นที่มีผลต่อความคิดเห็นความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ สุขสุลาก (2546) ซึ่งทำวิจัยเรื่องการรับรู้สภาพการทำงานที่เป็นอันตราย และการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงานหอทดไลน์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ได้เสนอว่าความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีผลต่อการรับรู้สภาพการทำงานที่เป็นอันตราย และการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย และงานวิจัยของ สุจิตรา เริงมงคล (2551) เสนอว่า พนักงานและคนงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเพชรบุรี ที่มีอายุต่างกัน และระดับการศึกษาต่างกันมีความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกำแพงแสนจำแนกตามประสบการณ์การฝึกอบรม และประสบการณ์อุบัติเหตุ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในภาพรวม และรายด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิตรา เริงมงคล. (2551) ที่เสนอว่า พนักงานและคนงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเพชรบุรี ที่มีประสบการณ์การอบรมต่างกัน มีการปฏิบัติด้านความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 งานของ สมศักดิ์ สุขสุลาก (2546) ที่เสนอว่าการรับรู้สภาพการทำงานที่เป็นอันตราย และการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงานหอทดไลน์การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จะเกิดจากภูมิหลังของการประสบการณ์การอบรม และการเคยประสบอุบัติเหตุมาก่อน และงานวิจัยของ สุรพันธ์ ฑิฆะธรรกุล (2544) ที่ศึกษาสภาพและการดำเนินงานตาม

แผนงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย สิ่งแวดล้อมในสถานไฟฟ้าแรงสูง เขตนครหลวง การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งเสนอว่าความสำเร็จของสภาพและการดำเนินงานตามแผนงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยต้องอาศัยประสบการณ์การอบรม

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1.1 ระดับความคิดเห็นความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าสาระสำคัญของการให้ความสำคัญของความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ไม่ได้ขึ้นความแตกต่างกันของคนในองค์กร แต่สิ่งสำคัญคือความแตกต่างของประสบการณ์การฝึกอบรมความปลอดภัย และประสบการณ์อุบัติเหตุ ซึ่งผู้ที่มีสองปัจจัยนี้สูงกว่าจะมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยและอาชีวอนามัยมากกว่า

1.2 เพื่อการพัฒนาองค์กรอย่างยั่งยืน การที่จะให้พนักงานในองค์กรมีประสบการณ์อุบัติเหตุก่อนแล้วมาให้ความสำคัญต่อ ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย เป็นสิ่งที่ไม่ควรทำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นการสร้างความเสี่ยงต่อการสูญเสียพนักงานในองค์กร ดังนั้นการให้ความสำคัญในเรื่องการเสริมสร้างประสบการณ์การฝึกอบรมความปลอดภัย จึงมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ผู้บริหารควรมีการวางแผนจัดฝึกอบรมเพื่อเสริมประสบการณ์การฝึกอบรมความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการประกันในการสร้างความปลอดภัยให้กับพนักงาน ลดโอกาสเสี่ยงในการสูญเสียทรัพยากรบุคคลอันมีค่า และเพื่อเพิ่มขวัญและกำลังใจให้กับพนักงาน อันจะส่งผลกระทบต่อความยั่งยืน เพราะสามารถรักษาคนที่มีคุณภาพให้อยู่กับองค์กรได้ตลอดไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลเฉพาะความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ของพนักงานการไฟฟ้าอำเภอกำแพงแสน ผู้ที่สนใจอาจนำกรอบแนวคิดในการวิจัยไปทดลองกับหน่วยงานอื่นๆ ซึ่งอาจจะได้ข้อค้นพบที่เหมือนหรือแตกต่างจากงานวิจัยที่เป็นอยู่

2.2 ในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบสอบถามเพียงอย่างเดียวจะทำให้ผลการศึกษาคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ดังนั้น การสร้างคำถามปลายเปิด หรือการใช้แบบสัมภาษณ์ร่วมกับแบบสอบถาม หรือการปรับงานวิจัยให้เป็นแบบเชิงผสมผสาน (Mixed Method) ก็น่าจะทำให้งานวิจัยครั้งต่อไปมีความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จันทร์จิรา วงษ์สวัสดิ์. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับมาตรฐานระบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของพนักงานในอุตสาหกรรมเคมีคอนกรีตเตอร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นริศ โรจน์วิศาลทรัพย์. (2556). การประเมินความเสี่ยงและความปลอดภัยในโรงงาน. กรุงเทพฯ : สำนักงานพัฒนาศักยภาพนักวิทยาศาสตร์ห้องปฏิบัติการ.
- เปรมศักดิ์ เพียยุระ. (2554). เหลียวหลังกลับมามองระบบอาชีวอนามัยของประเทศไทย : โรคแม่ป่ แรงงานไทยยุคไฮ-เทค กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไพลิน
- พิชิต เพ็งสุวรรณ. (2552). การพัฒนารูปแบบบริหารจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในสถาบันอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ภาณี ฤทธิ์มาก อุไรวรรณ อินทร์ม่วง เฟื่องฟ้า กาญจโนภาส จิราพร เขียวอยู่ และ อภิญญา ขาวลิขิต. (2543). การปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับหัวหน้างาน กรณีจังหวัดขอนแก่น. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.)
- วิศรุต ชันชีกุล. (2553). สัมฤทธิ์ผลการทำงานแบบกลุ่มและการมีส่วนร่วมในการบริหารงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในพื้นที่ท่าอากาศยานไทย. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต(บริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมศักดิ์ สุขสุลาภ. (2546). การรับรู้สภาพการทำงานที่เป็นอันตราย และการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงานหอพักไฟฟ้าส่วนภูมิภาค. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิศวกรรมความปลอดภัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุจิตรา เรืองมงคล. (2551). ความปลอดภัยในการทำงานของ พนักงานและคนงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาการจัดการทั่วไป. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- สุรพันธ์ ทัชชะตรกุล. (2544). สภาพและการดำเนินงานตามแผนงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย สิ่งแวดล้อมในสถานีไฟฟ้าแรงสูง เขตนครหลวง การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาอุตสาหกรรมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุจิตรา บุญชู. (2547). ทิศทางการจัดการนโยบายด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยในการทำงานการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพคนทำงาน: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน.

สุพัชญา บุญวรรณ. (2547). **ความรู้และการยอมรับการนำระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (มอก.18000) มาใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม ศึกษาเฉพาะกรณี: บริษัท ไทยซินเตอร์โปรดักส์ จำกัด.** วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกริก.

Pender, N. J., Murdaugh, C. L., & Parsons, M. A. (2006). **Health promotion in nursing practice.** Upper saddle river: Pearson education.

Yamane.T. (1967). **Statistic : An Introductory Analysis.** New York: Harper & row.